a) praktično nema korelacione zavisnosti

$$0 < |r_{xy}| < 0{,}2;$$

b) slaba zavisnost

$$0{,}2 \leqslant |r_{xy}| < 0{,}5;$$

c) srednja zavisnost

$$0{,}5 \leqslant |r_{xy}| < 0{,}75;$$

d) vrlo jaka zavisnost

$$0{,}75 \leqslant |r_{xy}| < 0{,}95;$$

e) praktično funkcionalna zavisnost

$$0{,}95 \leqslant |r_{xy}| \leqslant 1{,}00.$$

1.6. Testiranje signifikantnosti koeficijenta korelacije

Slučajevi $r_{xy} = \pm 1$ i $r_{xy} = 0$ (peti korak) ne dovode ni u kakvu sumnju zaklju postojanju odnosno nepostojanju linearne korelacije između veličina x i y. U svim dr slučajevima (sem kada je r_{xy} vrlo blisko ± 1 ili 0) treba testirati signifikantnost koeficijenta da bi se tek potom zaključilo da li ili ne postoji stvarno linearna kore između odnosnih veličina.

Najpre treba odrediti računsku vrednost parametra t_r iz jednačine [37, 39]

$$t_r = |r_{xy}| \sqrt{\frac{n-2}{1-r_{xy}^2}}, \qquad (1.1$$

a zatim i tabličnu vrednost t_t (za dati prag značajnosti $\alpha = 1 - P_{gs}$, na primer, $\alpha = 5$ stepen slobode $n-2$) iz tablica za Gausov ($n > 30$) odnosno Studentov rasp ($n < 30$).

Ukoliko je računska vrednost parametra t_r veća od tablične t_t, tada je signifikantan, tj. između odnosnih karakteristika postoji određena korelacija.

1.7. Statistička ocena koeficijenta korelacije osnovnog skupa

Neka je koeficijent korelacije r_{xy} uzorka (empirijskog skupa ili niza izmere vrednosti (x_i, y_i), $i = \overline{1, n}$) signifikantan. Tada je, za dovoljno veliko n, postu statističke ocene koeficijenta korelacije ρ osnovnog skupa sledeći [37, 24]. Prvo t izabrati vrednost praga značajnosti α pri kojoj se želi izvesti statistička ocena i odr vrednost parametra t (α) iz tabl. III, a zatim se izračunavaju gornja i donja granica veli z iz jednačina